

Tábornok diáktársunk ...

Hat évtizednyi közvetlen ismeretséggel és mindmáig igen jó barátsággal a hátunk mögött nem egyszerű „rövid” riportot készíteni Dr. Csordás Sándor 1965-ben érettségizett diáktársunkkal. Ugyanis 1961 óta „Csory-nak” és „Zakszy-nak” szólítjuk egymást, mivel a miklósi gimnazista éveinket hajdan egy osztályban, sőt azonos fiúkollégiumi csoportban töltöttük.

Tekintettel arra, hogy nagyon hasonló a történetünk, kérlek, mégis Te mondd el: Milyen előzményekkel kerültél az Alma Materünkbe, s itt milyen útravalót kaptál további egyéni és szakmai életedhez?

A gyermekéveimet Tasson töltöttem, majd Állampusztán jártam általános iskolába, ahol összevont osztályokban folyt az oktatás. Így nekem is volt mit bepótolnom a középiskolában (hasonlóan a többi falusi-tanyasi társaimhoz), amikor Kunszentmiklóstra kerültem. A gimnázium és a kollégium nem csak a tanulást, hanem egy egész életre szóló megalapozást jelentett számomra. Nem túlzás, ha azt mondom, hogy szinte mindent ennek a négy évnek köszönhetek. Itt tanultam meg közösségben élni, többek között itt fejlődött ki bennem a kötelességtudat, a tiszta szívvel és becsületben élni szemlélet, s mindez főként a kollégiumi nevelés hatására.

A rendkívül sokrétű és fordulatokban igazán bővelkedő szakirányú tevékenységed eredményes és sikeres ellátásához – utólag értékelve – mi járult hozzá leginkább?

A szakmai pályafutásom során mindvégig az úgynevezett "katonai gondolkodási mód" szerint tevékenykedtem, amelynek lényege, hogy "nincs veszített helyzet, nincs megoldhatatlan feladat". Munkám során minden esetben a maximumra törekedtem, vagyis, ha csinállok valamit, azt csak a legtökéletesebben csináljam, nincs középút. Vezetői munkám folyamán a beosztott társaimat is erre sarkalltam. Ehhez az is hozzátartozik, hogy én voltam saját magam elsődleges kritikusa. Mindig azt vizsgáltam, hogy mindent jól csináltam-e, követtem-e el hibákat, s ezek alapján a jövőben miben kell fejlődni, illetve min kell változtatnom. Úgy vélem, hogy ez a szemléletmód segített abban, hogy sikeresen dolgozzam.

Röviden összefoglalva azt mondhatom, hogy a rendszerváltozás időszakában vezetésemmel sikerült erőszakmentesen felszámolni a több börtönben lezajlott tömeges rendbontásokat, s ez a szakmai működésem leginkább említésre méltó része. Másrészt pályafutásomat mintegy fele-fele arányban más-más politikai és társadalmi rendszerben végeztem, és mindkét rendszerben elismeréssel és sikeresen tevékenykedtem. Ez is azt bizonyítja, hogy a rendvédelmi és az igazságszolgáltatási hivatások – ha azokat következetesen szakmai szempontok alapján végzik – egyértelműen rendszer-függetlenek.

Jelenleg mivel foglalkozol, és Társaságunk működésében milyen feladatokat vállalnál szívesen?

A mostani nyugdíjas éveim alatt legkedvesebb hobbim a kutyáimmal való foglalkozás. A diáktársaságunk egyre differenciálódó tevékenységébe meg örömmel bekapcsolódom. Amennyiben igény és mód adódik, akkor tapasztalataim átadásával szívesen segíteném a fiatalabb generáció szakmai fejlődését.

A felajánlásodat megköszönjük. Nagyon várjuk, hogy – a Tőled megszokott igényességgel – mielőbb vegyél részt a hon- és rendvédelmi szakmai egység kialakításában és annak működtetésében. Ehhez a legújabb tevékenységedhez is sok sikert és jó egészséget kívánunk!

Írta: Dr. Zakar András

Dr. Csordás Sándor dandártábornok, ügyész

Tanulmányai:

Az általános iskolát Állampusztán, a gimnáziumi tanulmányait (1961-1965) Kunszentmiklóson végezte. 1965-től 1969-ig a Kossuth Lajos Katonai Főiskola karhatalmi tiszti és földrajz tanári szakján tanult, 1969. augusztus 20-án rendőr főhadnaggyá avatták. 1974-től filozófiai, majd párhuzamosan jogi tanulmányokat folytatott. 1980-ban az ELTE-én jogi doktorrá avatták, azt követően jogi szakvizsgát is tett. Az USA Luisana állama Rendőr Akadémiáján 1993-ban terror elhárítási vezetési és túsztárgyalói kiképzésen vett részt.

Szolgálati helyei, beosztásai és főbb szakmai tevékenységei:

1969-ben a Budapesti Karhatalmi Ezred állományába helyezték, ahol kiképző tiszti tevékenységet végzett. 1971-ben szolgálati érdekből áthelyezték a Büntetés-végrehajtás állományába, s Tökölön nevelőtisztként dolgozott. 1974-ben a Rendőrtiszti Főiskola akkor megalakult Büntetés-végrehajtási Tanszékére került, ahol biztonsági ismereteket oktatott. Ez idő alatt oktatási anyagokat készített, továbbá részt vett az első büntetés-végrehajtási kódex (1979. évi 11. tvr.), valamint végrehajtási rendeletei kidolgozásában. 1980-ban a Budapesti Fegyház és Börtön állományába helyezték biztonsági és nevelési parancsnok-helyettesi beosztásba. 1983-ban a BVOP Titkárság állományába került osztályvezető helyettesi beosztásba. 1985-ben az Igazságügyi Minisztérium Büntetés-végrehajtási Felügyeleti osztályára helyezték osztályvezető helyettesi beosztásba. Ez idő alatt (1987-ben több hónapon át) miniszteri biztostként a Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön megbízott parancsnoki beosztását töltötte be. 1988-ban kinevezték a BVOP Biztonsági Főosztály vezetőjévé, ahol vezetésével kidolgozták a tömeges rendkívüli események felszámolásának módszereit. 1993-ban a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet (közbeszédben „Markó”) parancsnokává nevezték ki, ahol irányításával sikerült megszilárdítani az intézet rendjét és biztonságát. E beosztást kérelmére történő (1997) nyugállományba helyezéséig töltötte be.

1997-ben ügyésszé nevezték ki, és a Fővárosi Főügyészség állományába helyezték büntetés-végrehajtási törvényességi felügyeleti ügyészként.

1998-ban köztisztviselőként az Igazságügyi Minisztérium Büntetés-végrehajtási Felügyeleti Főosztály vezetésére kapott megbízást, ahol fő feladatuként kidolgozta a büntetés-végrehajtás minisztériumi felügyeleti rendszerét. 2000-ben irányításával elkészült a büntetés-végrehajtási törvény koncepciója.

2002-ben – pályázat útján – visszakerült az ügyészség állományába, és a Fővárosi Főügyészség Büntetés-végrehajtás Törvényességi Felügyeleti Csoport vezetőjévé nevezték ki. Ezt a beosztást egy évtizeden át töltötte be.

Pályafutása során a büntetés-végrehajtás számos területén, úgymint a gyakorlati munkában, az elmélet fejlesztésében, a jogszabályok alkotásában, az oktatásban, a vezetési

tevékenységben, a minisztériumi irányításban, valamint többféle ügyési törvényességi felügyeleti szakterületen tevékenykedett.

Elméleti és egyéb szakmai tevékenységei:

Részt vett az első „Büntetés-végrehajtási Jogi” főiskolai jegyzet elkészítésében. Számos tanulmányt jelentetett meg különböző folyóiratokban, továbbá feladatokat vállalt szakmai orgánuson szerkesztésében is.

Több egyetemen óraadóként bv. jogi ismereteket oktatott. Húsz éven keresztül a Jogi Szakvizsga Bizottság tagjaként tevékenykedett.

Alapító tagja a Magyar Kriminológiai Társaságnak, valamint a Magyar Börtönügyi Társaságnak.

Elismerései:

Szakmai munkáját különféle jutalmakkal, magas miniszteri és állami kitüntetésekkel díjazták, s életművének elismeréseként a fegyveres testületek legmagasabb rendfokozatát, a tábornoki kinevezést is kiérdemelte.

